

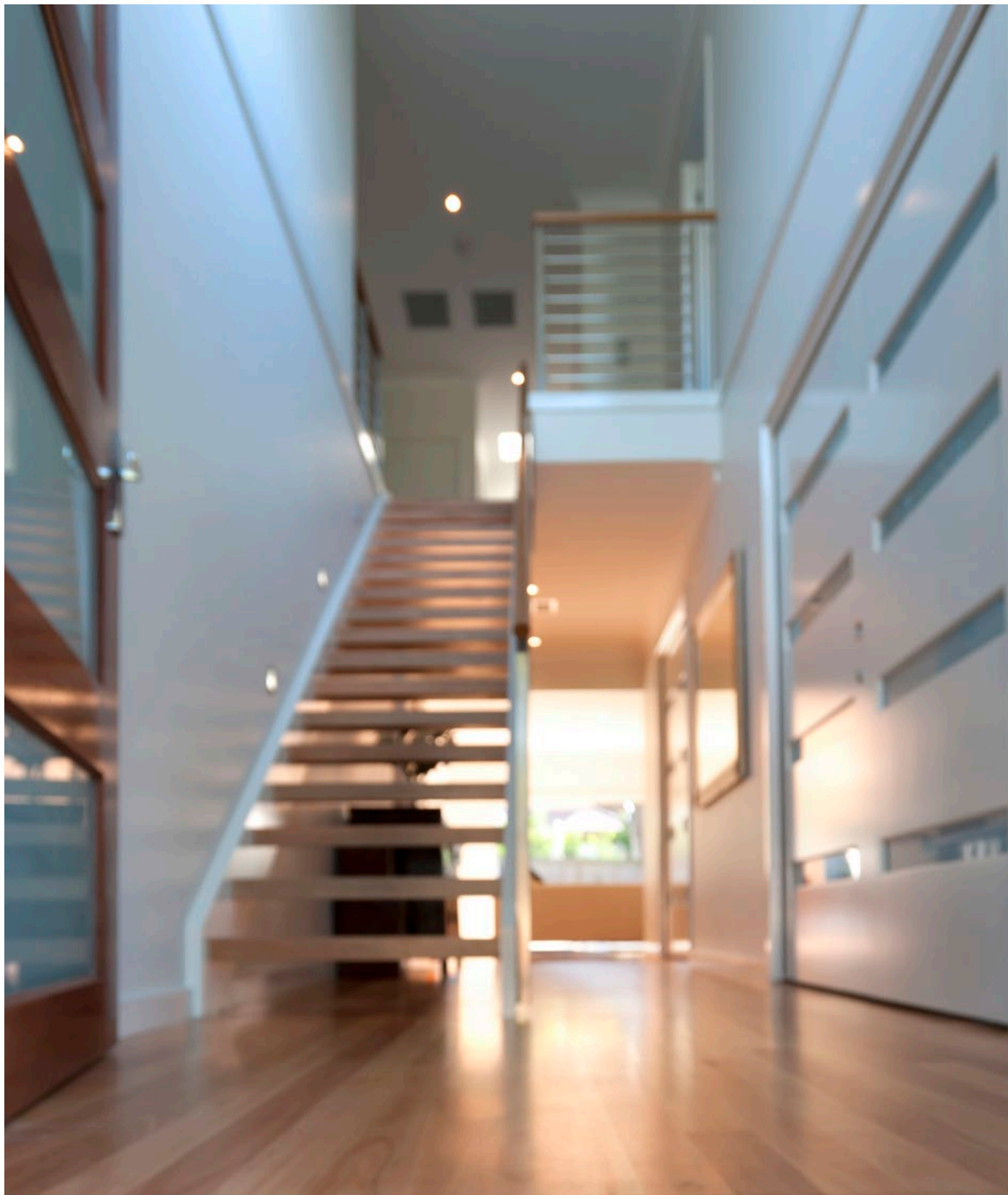
**CLAVE DE
AFORRO**

XENERA
COMPAÑÍA ELÉCTRICA

AFORRA EN EL
FOGAR

XENERA

COMPAÑÍA ELÉCTRICA

- 01 CALEFACCIÓN
- 02 ILUMINACIÓN
- 03 AIRE ACONDICIONADO
- 04 TERMO ELÉCTRICO
- 05 VITROCERÁMICA
- 06 SEGURIDADE FOGAR

ACUMULADORES DE CALOR Y TARIFA NOCTURNA 2.0

Os acumuladores de calor son aparatos capaces de almacenar enerxía califírica durante un período de tempo, para liberala despois lentamente, con fluxo controlable. Son elementos idóneos para calefacción ambiental posto que utilizan as horas da noite para almacenar a calor, aproveitando ao máximo as vantaxes da **Tarifa Nocturna**.

O usuario desta tarifa, obtén un desconto dun 53% no prezo da enerxía consumida durante as horas, nocturnas, e teñen unha recarga do 3% no prezo do quilovatio hora consumido durante o día.

VENTAJAS

- Pódense instalar tanto en edificios de nova construción coma en casas antigas
- Non existen circuitos de auga, eliminando a posibilidade de fugas e goteos.
- Non necesitan depósito de combustible.
- Instalación sinxela, sen obras.
- Ecolóxicos, pois non emiten fumes e utilizan a enerxía máis limpa que se coñece no punto de consumo: a Electricidade.
- Total seguridade e ao non haber combustibles, existe risco de explosión fortuíta.
- Mantemento practicamente inexistente.
- Proporcionan calefacción as 24 h. do día.
- Redúcense os custos xerais da facturación, ao desprazar o consumo de frigoríficos, lavadoras, lavalouza, quentadores de auga, iluminada, etc., a horario de Tarifa Nocturna, como se indicou anteriormente na descrición do aparato.
- A súa aparencia estética é de deseño avanzado.
- Automatizables ao máximo.

TIPOS DE ACUMULADORES

Acumuladores estáticos: Neste tipo de aparatos, a calor cédesse principalmente por radiación, a través da envolvente metálica, e por un convección natural, grazas ao aire que pode circular a través dunhas canles existentes na carcasa e en núcleo do acumulador. A tal fin, dispoñen dunha entrada de aire na parte inferior do aparato e unha saída pola parte superior. O aire de saída regúlase mediante unha comporta.

Acumuladores dinámicos: Os acumuladores dinámicos son similares aos estáticos. Tamén cede a calor por radiación, a través da envolvente metálica, pero a convección é forzada mediante unha turbina que fai circular o aire polos condutos ou canles existentes no núcleo do acumulador.

1. Bloque acumulador: O núcleo acumulador está constituído por placas de material refractario (magnesita) que deben presentar unha calor específica elevada e a máxima densidade, xa que a capacidade para almacenar calor depende deses dous parámetros. A temperatura máxima que se alcanza ao final do período de carga no núcleo do acumulador é de 600 a 700° C.

2. Resistencias calefactores: os elementos calefactores (resistencias) insírense en cavidades ou canles situadas no interior do núcleo acumulador, de forma que quentan toda a masa do refractario uniformemente.

3. Aislamiento térmico: O bloque acumulador está rodeado con illante térmico para conservar a calor acumulada e limitar a temperatura superficial do moble do aparato.

4. Dispositivo de seguridade: Xeralmente os acumuladores dispoñen dun limitador térmico ou dun termóstato de seguridade, para desconectar o aparato se, por calquera motivo, se produce unha avaliación inadecuada da temperatura (por exemplo, unha disfunción no sistema de regulación do sistema de carga).

5. Termostato: Hai dous, un para regular a carga e outro para a emisión de calor.

CALEFACCIÓN ELÉCTRICA POR CABLE RADIANTE CON SISTEMAS DE ACUMULACIÓN (BASE + APOIO, TARIFA NOCTURNA 2.0DHA)

A calefacción eléctrica por cable radiante é un sistema de calefacción non visible, que integra dúas partes diferenciadas en canto ao uso de horario e complementarias polo seu funcionamento: calefacción de base e calefacción de apoio.

Calefacción de base:

Este sistema calefactor instalado no chan queda conectado exclusivamente durante o período da noite, cando a tarifa nocturna ten unha redución do 53% no prezo do kWh. A calefacción de base instalada no chan, acumula calor durante o período de tarifa reducida, que restitúe ao ambiente sen gastar enerxía durante o período das horas restantes. A cantidade de calor acumulada no chan vén determinada pola temperatura exterior, xa que dispón dunha sonda que detecta a temperatura.

Dado que a temperatura interior se incrementa nalgúns graos debido ás achegas de calor gratuíta xerada polas persoas, iluminación, auga quente sanitaria, electrodomésticos, insolación durante o día, etc., que a contía destas achegas é imprevisible e non detectable pola sonda do regulador situada no exterior e que este non funciona durante as horas diúrnas, é imprescindible contar cun sistema calefactor de apoio complementario que permita unha regulación exacta do nivel de confort desexado en cada estancia.

Calefacción de apoio:

Este sistema calefactor independente, de potencia reducida posto que só intervén compensando as variacións da temperatura interior que o sistema de base non pode detectar nin corraxir, é complementario da calefacción de base por acumulación. Consiste en cables calefactores integrados no chan, por enriba dos cables do sistema de base, conectados á rede eléctrica a través dun termóstato automático de ambiente en cada cuarto ou dependencia.

A súa función é manter durante as 24 horas ao día a temperatura exacta desexada polo usuario en cada cuarto. Outra opción para a calefacción de apoio é a instalación de convectoros eléctricos para completar a achega de calor ata a temperatura previamente seleccionada en cada cuarto.

Recomendacións de uso:

O axuste das temperaturas desexadas mediante os termóstatos situados nas distintas dependencias é moi importante para

conseguir o maior confort do seu sistema de calefacción.

Se a súa vivenda é de recente construción, a propia humidade dos materiais pode provocar un consumo entre un 20 e un 30% maior do normal na primeira tempada de funcionamento, independente de cal sexa o sistema de calefacción de que dispoña.

VENTAJAS

- Limpo: Non se producen movementos do aire e, por conseguinte, do po.
- Saudable: Non consume osíxeno, non reseca o aire nin requéntao en exceso.
- Custo controlado: A instalación individualizada por dependencias permite o control do gasto de acordo coas necesidades, horarios e usos. Ademais aproveita as achegas gratuítas de calor (sol, luces, persoas).
- Invisible e silencioso: Non hai maquinaria nin elementos mecánicos á vista.
- Seguro: Fóra do alcance das persoas e protexido electricamente de acordo co Regulamento Electrotécnico de Baixa Tensión, e ao non haber combustibles non existe risco de explosión fortuíta.
- E ademais: Sen obras auxiliares, depósitos de combustibles, mantemento, pagamentos adiantados de enerxía e, é o sistema de menor custo de investimento.

CONSEJOS PRÁCTICOS

- O axuste da temperatura en cada cuarto mediante o termóstato é moi importante para controlar o consumo do seu sistema de calefacción. Fixar unha temperatura de 20°C en lugar de 21°C pode significar un aforro de enerxía do 10%.
- Cando saia do seu fogar só por unhas horas, fixe a posición do termóstato en 15°, que é o equivalente á posición 'economía' dalgúns modelos.
- Reduza a temperatura das estanzas que non ocupen durante períodos de tempo longos.
- Apague a calefacción pola noite e enciendala pola mañá despois de ventilar a casa e pechar as ventás.
- Para ventilar os cuartos 10 minutos son suficientes. Unha renovación excesiva pode representar entre un 30 e 40% do consumo total.
- Para evitar excesivas perdas de calor, peche pola noite persianas e cortinas.
- Utilice válvulas termostáticas en radiadores e termóstatos programadores, son doados de colocar e amortízanse rapidamente (supoñen un aforro de enerxía entre un 8 e 133%).
- Ao inicio de cada tempada de frío é conveniente purgar o aire do interior dos radiadores para facilitar a transmisión de calor dende a auga quente ao exterior.
- Non cubra nin coloque ao lado do radiador ningún obxecto.
- Coide e manteña axeitadamente o seu equipo de calefacción, pode supoñerlle un aforro de ata o 15% de enerxía.
- É necesario o asesoramento dun instalador para a regulación inicial e posta en marcha da calefacción base.

Dende o principio da existencia, o home esforzouse por encontrar sistemas que substitúan a luz solar nas horas de escuridade ou en lugares onde escaseaba.

Froito desta inquietude foi a aparición dunha serie de elementos que, dende o descubrimento do lume ata as distintas modalidades de lámpadas eléctricas coñecidas hoxe en día, foron marcando etapas no desenvolvemento de fontes de luz artificial.

Actualmente, a investigación continúa avanzando cara á consecución de lámpadas que faciliten unha calidade de luz o máis próxima posible á solar.

No mercado pódense encontrar diversos tipos de lámpadas axeitadas ao uso doméstico nas que varía, entre outros factores, a súa duración, o consumo e a calidade da luz que emiten.

LÁMPARAS INCANDESCENTES

Son as populares lámpadas cuxa luz se consegue por medio dun filamento que se quenta co paso da electricidade.

VENTAJAS

- Estas lámpadas emiten unha luz de gran cantidade, co que reproducen moi ben as cores.
- Son as máis baratas entre todas as fontes de luz artificiais.
- Ofrecen maior flexibilidade debido á enorme gama de modelos e potencias.

INCONVENIENTES

- Consumen máis enerxía que outras en relación coa cantidade de luz que achegan.
- Respecto a outras, a súa duración é máis limitada

LÁMPARAS HALÓGENAS

Fronte ás lámpadas tradicionais, a luz halóxena é máis luminosa e branca, ademais achega numerosas solucións individuais de iluminación, e por suposto cun maior confort visual, obtendo ambientes máis modernos e atractivos. Existen con ou sen reflector, segundo se queira concentrar a luz ou non.

VENTAJAS

- Ofrecen unha luz máis branca e brillante, o que fai que permitan unha perfecta discriminación das cores.
- Polas súas calidades dan máis xogo na decoración de interiores.
- A súa eficacia e duración é superior ás lámpadas incandescente normais.
- A súa calidade de luz permanece inalterable ao longo de toda a vida da lámpada.

INCONVENIENTES

- Teñen un elevado consumo de enerxía.
- Os tipos de pouca potencia esixen un transformador que, en determinados modelos, veñen xa incorporado.
- A emisión de luz é moi concentrada, o que obriga a apantallar a lámpada para que non se vexa directamente.

LÁMPARAS FLUORESCENTES

Neste caso, a luz non está producida polo calentamento dun filamento senón por unha descarga eléctrica en arco mantida nun gas ou vapor ionizado.

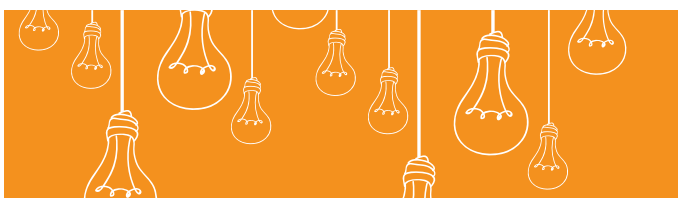
A lámpadas fluorescentes son aconsellables como iluminación xeral de aplicación universal e económica, e posto que existen en diferentes tonalidades da luz, pódese elixir a máis axeitada para a súa aplicación, como en baños, cociñas, despachos, corredores, rochos ou garaxes.

VENTAJAS

- Ofrecen, dependendo da gama, unha boa calidade de luz e reprodución natural das cores.
- O seu consumo enerxético é moi reducido e rendible porque, a igual cantidade de luz, consumen a quinta parte que as lámpadas incandescente e a súa duración é moi longa, de oito a dez veces máis que estas.
- Fronte á opinión popular, non consumen máis no arranque do arranque, polo que deben apagarse cando non vaian utilizarse.
- A súa calidade de luz permanece inalterable ao longo de toda a vida da lámpada.

INCONVENIENTES

- As súas dimensións e deseños limitan o seu emprego ao non existir unha oferta tan extensa como nas incandescentes.

LÁMPARAS DE BAJO CONSUMO

Son as lámpadas de aforro enerxético (Fluorescentes compactas electrónicas) que, ademais de achegar unha calidade de luz ambiental en calquera lugar, tanto interior coma exterior, son fundamentais polo seu baixo consumo naqueles lugares onde se necesiten unha iluminación con longos períodos de arranque. Ideais para espazos exteriores e como iluminación de seguridade.

Esta familia de lámpadas eficientes, son algo máis que meramente económicas. Poden utilizarse case de forma xeral, exactamente igual que as tradicionais lámpadas.

VENTAJAS

- Consumen cinco veces menos que as incandescentes.
- Teñen unha vida útil 6 veces maior, aproximadamente oito anos, estimando catro horas diarias de arranque.
- Grazas ao aforro de enerxía, a súa utilización contribúe á preservación do medio.
- Posúen o mesmo casco que as lámpadas tradicionais o que, unido á súa calidade e confort de luz, fainas útiles para calquera aplicación.

CADRO COMPARATIVO

Lámpadas de Baixo Consumo	Tradicionais
9 W	40 W
11 W	60 W
15 W	75 W
20 W	100 W
23 W	120 W

EFICACIA DE LOS DISTINTOS TIPOS DE LÁMPARAS

TIPO DE LÁMPADA	ÍNDICE DE EFICACIA	DURACIÓN MEDIA (H)	POSIBILIDADE DE DISTINGUIR CORES
Incandescentes	1	1.000	Excelente
Halógenas	1,5	2.000	Excelente
Fluorescentes	4	5.000	Boa
Fluorescentes Extra	5	10.000	Moi Boa
Bajo Consumo	5.4	10.000	Moi Boa

CONSELLOS PRÁCTICOS

- Sempre que poida, aproveite a luz natural.
- Utilice no seu fogar cores claras para paredes e teitos para aproveitar mellor a iluminación natural e reducir a artificial.
- Apague sempre as luces nos cuartos que non estea a utilizar.
- Minimice a iluminación ornamental en xardíns e outras zonas exteriores.
- Limpe a miúdo as lámpadas e as pantallas, así aumentará a luminosidade sen aumentar a potencia.
- Adapte a iluminación ás súas necesidades e teña en conta que coa iluminación localizada conseguirá, ademais de aforrar enerxía, ambientes máis confortables.
- Utilice lámpadas de baixo consumo en vez das lámpadas incandescentes, duran 6 veces máis e aforrará ata un 80% de enerxía.
- Use lámpadas electrónicas xa que duran máis, aguantan un maior número de arranques e apagamentos, e consumen menos que as lámpadas de baixo consumo convencionais. Saberá distinguilas polo seu peso: mentres que as convencionais pesan en torno aos 400 grs. as electrónicas pesan uns 100 grs.
- Coloque reguladores de intensidade luminosa de tipo electrónico (non de reóstato).
- Utilice tubos fluorescentes onde necesite máis luz durante moitas horas, como na cociña.
- Use detectores de presenza para que as luces funcionen automaticamente naqueles lugares pouco habitables como vestíbulos, garaxes ou zonas comúns.

A climatización é o proceso de tratamento do aire que permite controlar a temperatura, a humidade, o movemento e a limpeza do aire no interior dun local. Os valores destes parámetros inflúen moi directamente sobre o confort, e varían coa época do ano.

A Bomba de Calor é o único sistema que cobre todas as necesidades de frío en verán e de calor en inverno nunha vivenda, co cal obtemos un aforro considerable no investimento inicial, ao non ter que comprar aparatos para frío e aparatos para calor.

Hai que ter en conta que a esta vantaxe se une a do seu elevado rendemento, xa que aproveita a enerxía existente no aire ambiente.

Este sistema permítenos:

1. Controlar a temperatura.
2. Controla o movemento do aire.
3. Eliminar as impurezas do aire.

A Bomba de Calor é limpa, e non produce fumes nin olores ao existir ningún tipo de combustión, tendo ademais, a posibilidade da renovación do aire segundo o tipo de aparato.

Antes de comprar un sistema de climatización:

Á hora de instalar un sistema de climatización debe buscarse o asesoramento dun instalador especializado. Para obter o máximo confort é imprescindible que o cálculo das frigorías / calorías necesarias se realice con fiabilidade abondo. Para iso, o instalador terá en conta as características da vivenda: orientación, detalles construtivos, fontes de calor, etc. El sistema de distribución do aire debe ser o adecuado para que a calor

e o frío se repartan uniformemente. Para ventilar os cuartos é necesario que o sistema de climatización teña unha toma de aire exterior.

Recomendacións de uso:

Os sistemas de climatización por Bomba de Calor, contrólense mediante un mando centralizado. O seu uso é simple e doado, só hai que seleccionar:

- A temperatura desexada dende o termóstato.
- O modo de utilización: frío, calor ou ventilación.
- A velocidade de ventilador.

Existen algúns modelos que levan incorporado un programador horario de posta en marcha.

Mantemento:

A unidade interior que arrefría ou quenta o aire, dispón dun filtro, que serve para limpar o aire da vivenda. A única precaución que hai que ter, é mantelo limpo, seguindo as indicacións do fabricante.

CONSELLOS PRÁCTICOS

- As temperaturas recomendadas de confort son 25° en verán e entre 18 e 20° en inverno.
- O axuste da temperatura é moi importante para controlar o consumo, por exemplo: fixar unha temperatura en inverno de 20° en lugar de 21° pode significar un aforro de enerxía do 10%; en verán, pola contra, por cada grao de temperatura que se fixe por debaixo dos 25°, estará a consumir de máis.
- Pode reducir o quentamento da súa vivenda en verán colocando toldos, pechando persianas e correndo as cortinas.
- En verán é conveniente ventilar a casa cando o aire da rúa sexa máis fresco: noite e primeiras horas da mañá.
- Outro xeito de evitar o quentamento de espazos interiores é pintar teitos e paredes exteriores con cores claras para reflectir a radiación solar.

TERMO ELÉCTRICO POR ACUMULACIÓN NOCTURNA

Dispoñer de auga quente forma parte do mínimo confort. O seu funcionamento é sinxelo: a auga fría da rede xeral, entra pola parte inferior do termo e é quentada no interior do aparato por medio dunha resistencia eléctrica, que funciona en horario nocturno, ata unha temperatura aproximada de 60°C, valor que se pode regular mediante termóstato. Para lograr o seu obxectivo debe reunir as seguintes condicións:

1. A auga debe de estar dispoñible en todo momento.
2. A cantidade de auga debe ser suficiente para cubrir a demanda da vivenda.
3. A auga ten que ser subministrada á temperatura desexada.
4. O consumo enerxético debe realizarse durante a noite, cando a electricidade resulta un 53% máis barata.

CONSELLOS PARA A COMPRA DO TERMO ELÉCTRICO

Existen no mercado unha ampla gama de termos electrónicos. Co obxecto de obter o máximo rendemento, débese seleccionar axeitadamente o aparato que se desexa adquirir. Para iso é necesario poñer atención aos seguintes aspectos:

1. A cantidade de auga necesaria. Débese elixir un termo que sexa capaz de atender a demanda de auga segundo o número de membros da familia, das instalacións sanitarias e dos hábitos individuais.

2. A natureza da auga. É moi importante que o calderín sexa o axeitado ao tipo de auga da zona, xa que se esta é moi agresiva ou contén exceso de sales minerais pode corroer as súas paredes. O calderín ou recipiente acumulador pode ser de chapa de aceiro esmaltado, de aceiro galvanizado ou esmaltado, se a auga da cidade é moi agresiva, é conveniente que o aparato estea provisto dun ánodo magnesio. Este elemento prevén a corrosión das paredes interiores do calderín.

3. Tipo e espesor do illamento. É interesante resaltar que a enerxía consumida para quentar e manter unha mesma cantidade de auga a unha mesma temperatura variará segundo a calidade do illamento.

A localización do aparato. Pode instalarse en calquera lugar: alzádeiros, debaixo dos vertedeiros, sobre falsos teitos, etc... Non necesitan nin ventilación nin chemineas nin saída de gases. Unicamente deberá tomarse a precaución de deixar accesible a parte do termo en cuxo interior haxa de realizarse algunha operación de mantemento ou reparación. Se os puntos de utilización da auga quente están afastados, é preferible utilizar dous ou máis aparatos, para evitar perdas de calor nas canalizacións.

Unha vez instalado o seu termo eléctrico é aconsellable seguir algunhas indicacións sinxelas, á hora de utilizalo, que lle proporcionará unha mellor calidade de servizo á vez que axudarán á conservación do seu equipo. Con tal fin, ofrecémoslle a continuación unha serie de consellos prácticos que vostede deberá ter en conta cando use o seu termo eléctrico.

Se a auga quente que acumula o termo durante a noite resulta insuficiente para todo o día, pódese optar por unha, ou por ambas as dúas, das dúas solucións seguintes:

- Aumentar a temperatura de quentamento do termo accionando o seu termóstato. O manual de instrucións mostra onde está situado e como manexalo.
- Axustar o programador para que o termo poida conectarse tamén de día, pero só durante o mínimo tempo que sexa necesario para cubrir as necesidades de auga quente.
- Comprobar que a temperatura da auga quente non supere os 60°C, que é a axeitada para a seguridade das persoas e para unha maior duración do aparato. Desta forma lógrase previr a corrosión e diminuír a calcificación nun 50%.

CONSEJOS PRÁCTICOS

- Nos meses de verán, cando non é necesario que a auga salga tan quente, reduza a temperatura accionando o termóstato.
- En ausencias prolongadas, superiores a tres ou catro días, desconecte o aparato. Se a ausencia é curta, é preferible reducir a temperatura do termóstato e deixar conectado o termo.
- Aforre na ducha entre un 4% e un 6% de enerxía cos reguladores de temperatura con termóstato.
- A temperatura aconsellada para gozar dunha agradable sensación no aseo persoal é de 30° a 35°.
- Manteña as billas en bo estado para que non goteen, pécheos completamente despois do seu uso e repare axiña os que presenten fugas de auga. Unha billa que gotea pode gastar ao mes 170 litros de auga.
- Teña en conta que nunha ducha se consume a terceira parte da enerxía que se consume nun baño.

COCIÑA ELÉCTRICA MESADO VITROCERÁMICA

É unha cociña na que as zonas de cocción foron serigrafiadas sobre unha superficie plana vitrocerámica cun elevado grao de resistencia ao peso, aos golpes e ás diferenzas de temperatura. A calor obtense dunhas resistencias eléctricas situadas baixo as zonas de cocción e, nalgúns casos, da acción combinada desas resistencias e unhas lámpadas halóxenas.

Dependendo dos modelos e fabricantes, poden ter 2, 4 ou 5 puntos de cocción. Existen modelos que teñen unha zona lateral que funciona a baixa potencia (150 W) e que se utiliza para manter mornos os alimentos. A incorporación de calefactores de media lúa nunha das zonas de cocción, permite a utilización de recipientes alongados. Polas súas características exteriores é a cociña máis limpa e segura, de máis doada utilización e máis precisa.

Tipos de vitrocerámica en función de los elementos calefactores

Dende a aparición dos Mesados Vitrocerámicas, os elementos calefactores utilizados desenvolvéronse e diversificaron fortemente. Existen tres grandes grupos en canto ás tecnoloxías empregadas: resistencias radiantes, halóxenos e de Indución.

As potencias máximas máis usuais dos puntos de cocción son 1200, 1700 e 2100 W. Os actuais sistemas permiten regular a potencia de cocción a valores inferiores aos indicados segundo a posición do mando.

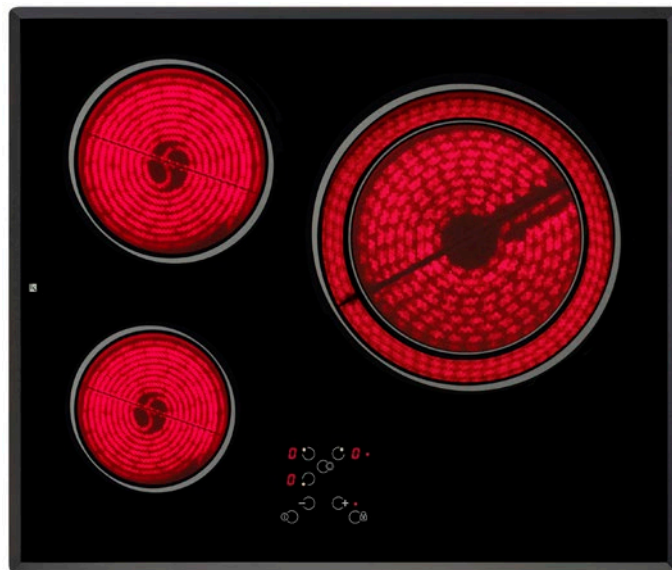
Os puntos de cocción con halóxenos presentan vantaxes reais, tales como:

- Emisión de calor e luz instantánea.
- Rapidez de quentamento.
- Menor dependencia da calidade do recipiente.
- Flexibilidade e rapidez de reacción ao mando da placa.
- Maior seguridade contra os erros de manipulación ao verse de inmediato se se conecta.

Recomendacións de uso

Lea atentamente as instrucións contidas no manual do fabricante da cociña. Aí coñecerá cual é a posición do mando regulador de calor máis axeitada ao tipo de cocción, e a cantidade de alimentos a cociñar.

Utilice utensilios de cociña con fondo difusor plano e liso e un diámetro igual ou superior ao da zona de cocción. Se non dispón deles, hai unha gran variedade de modelos e marcas a elixir entre os que foron especialmente deseñados para ser utilizados en vitrocerámicas. En cambio desaconséllase o em-

prego de recipientes de aluminio ou cazolas de barro.

As cociñas eléctricas vitrocerámicas incorporan, normalmente unha sinalización de cada zona de cocción, que se ilumina cando a temperatura desta é maior de 50° C e permanece así, unha vez desconectouse, ata que a temperatura baixa deste límite.

Existen modelos que automaticamente desconectan as placas ao retirar os recipientes, co cal non existe consumo aínda que permaneza conectada.

VENTAXAS

- Os mesados vitrocerámicas polo seu deseño e rematado totalmente novidoso e atractivo, e polas súas características de visualización, flexibilidade e rapidez, son un produto altamente competitivo e vantaxoso fronte a outros tipos de cociñas.
- Velocidade, precisión e visualización: Conseguen unha velocidade de quentamento comparable a calquera outro sistema e enerxía. O seu tempo de resposta é practicamente inmediato, visualizándose as placas en funcionamento.
- Estética: Con liñas elegantes e depuradas e superficies totalmente lisas, conseguen unha elegancia inalcanzable por calquera outro tipo de mesados.
- Facilitade de utilización e limpeza: As cazolas, tixolas e recipientes en xeral esvaran pola súa superficie sen bascular, polo que resulta moi doada a súa manipulación, e o xiro é máis difícil que noutros tipos de cociñas, cuxa superficie non sexa completamente lisa. Ao non dispoñer de rañuras nin zonas de difícil acceso, ou outras zonas que requiren unha limpeza intensiva, esta resulta máis doada. Para efectuar a limpeza normal recoméndase que a placa estea fría ou morna.
- Solidez e resistencia: A vitrocerámica é un material moi robusto.
- Seguridade: Á seguridade propia da utilización da enerxía eléctrica, engádese que a calor se concentra nas zonas de cocción, sen perigos de queimaduras se se toca o resto da superficie. Ao non haber combustible, existe o risco de explosión fortuíta.

COCIÑA ELÉCTRICA MESADO VITROCERÁMICA POR INDUCCIÓN

A cociña vitrocerámica por indución é fría, a máis limpa, a de máis doada utilización, a máis segura, a máis moderna e a máis rápida.

A cociña eléctrica vitrocerámica por indución é muxe, sen queimadores, e a súa superficie é un vidro cerámico, con alto grao de resistencia ao peso e aos golpes. A súa precisión en cada temperatura de cocción é exacta, ademais non se quenta a placa.

Nestas cociñas a calor xérase no propio recipiente de cociñar a partir dun campo magnético creado por un elemento que está situado baixo a superficie vitrocerámica, polo que non hai perdas de calor.

Recomendacións de uso e mantemento:

Iniciar a cocción coa numeración máis alta de calor de mando, para descender posteriormente á posición desexada.

Se só se desexa calor suave, usar numeracións baixas ata conseguir exactamente a calor desexada.

Ao situarse sobre a posición 0 do mando, déixase de subministrar calor instantaneamente (a ebulición detense no acto).

Se non hai recipiente sobre a zona de cocción, esta subministra calor aínda que está conectada.

Para a limpeza dos mesados vitrocerámicas por indución, abondará con usar un pano húmido (de papel, reixa, spontex, ou similar). Pero se é necesario, poden usarse deterxente axeitados que existan no mercado, enxaugando e secando ben despois do seu uso para recuperar o seu brillo.

Obterase un notable aforro de enerxía usando os recipientes tapados ou medio tapados sempre que sexa posible

CONSUMO APROX. ENERXÍA

Tarea	Gas (kWh)	Electricidad (kWh)
Filete Plancha	0.204	0.082
Xudías cocidas en cazola de aceiro	1.067	0.483
Arroz (4 pers)	0.804	0.280

Recipientes apropiados para este tipo de cociña:

IDeben utilizarse recipientes de material ferromagnético, fondo plano, liso y lo más grueso posible. Esta propiedad e fácilmente comprobable con un imán que deberá ser atraído por el recipiente. Por lo tanto pueden utilizarse utensilios de acero esmaltado, de hierro fundido o de acero inoxidable que contengan algún material ferromagnético.

Los recipientes con fondo tipo "sándwich", con tres o más capas que contengan algún material ferromagnético, son utilizables en la mayoría de los casos.

Aunque es necesaria una cantidad mínima de masa ferromagnética para poder funcionar, no dejar utensilios metálicos sobre la zona de cocción. En ningún caso se deben utilizar utensilios de aluminio o de barro, ya que no funcionaría la placa.

VENTAXAS

- Velocidade, presión e visualización: Conseguen unha velocidade de quentamento comparable a calquera outro sistema de enerxía. O seu tempo de resposta é inmediato, visualizándose as placas en funcionamento mediante un piloto censor de temperatura.
- Estética: Con liñas elegantes e depuradas, e superficies totalmente lisas, conseguen unha elegancia inalcanzable por calquera tipo de mesados.
- Facilitade de utilización e limpeza: As cazolas, tixolas e recipientes en xeral esvaran pola súa superficie sen bascular, polo que resulta moi doada a súa manipulación, e o xiro é máis difícil que noutros tipos de cociñas cuxa limpeza intensiva e dado que a placa permanece fría ou cunha leve calor transmitida polo propio recipiente, a súa limpeza se limita a pasar un pano húmido. Solidez e resistencia: A vitrocerámica é un material moi robusto.
- Seguridade: Á seguridade propia da utilización da enerxía eléctrica, engádesse que as zonas de cocción non teñen perigo de queimaduras se se tocan ao retirar o recipiente, xa que o mesado permanece frío.

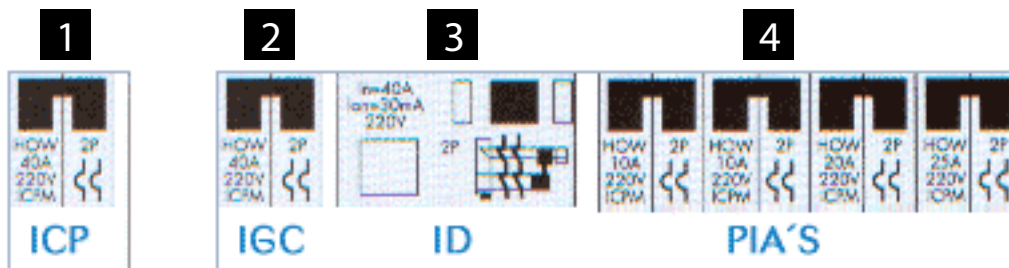
CONSEJOS PRÁCTICOS

- Procure cociñar con pouca auga e cos recipientes tapados ou medio tapados.
- O uso da pota a presión é moi aconsellable, pode aforrar ata un 50% de enerxía.
- Tendo en conta que as zonas de cocción, unha vez desconectadas manteñen a ebulición e a calor dos alimentos de 5 a 7 minutos máis (agás as de indución), apágueas un pouco antes de rematar a cocción.
- Á hora de cociñar teña en conta que o fondo dos recipientes debe ser lixeiramente superior á zona de cocción para aproveitar ao máximo a calor.
- É recomendable a utilización de enxoval con fondo grosso difusor pois se consegue unha temperatura máis homoxénea en todo o recipiente.
- Coas cociñas vitrocerámicas por indución o aproveitamento enerxético é total: detecta se hai ou non hai recipiente sobre a súa superficie, actuando só no primeiro caso.

SEGURIDADE E PROTECCIÓN DA SÚA INSTALACIÓN ELÉCTRICA

Toda vivenda debe ter o Cadro de Mando e Protección. Se a súa vivenda é de nova construción, non se preocupe, xa o ten instalado. Pero se é antiga, asegúrese de que dispón dun, xa que é importante para a seguridade do seu fogar e os que viven en vostede.

1

Interrupción de Control de Potencia (ICP)

É un interruptor automático que determina a potencia simultánea dispoñible de acordo co Contrato de enerxía eléctrica. El ICP desconectará a súa instalación cando a suma da potencia dos aparatos eléctricos conectados á vez, supere a potencia contratada. De esta forma evítanse riscos innecesarios na súa instalación.

2

Interrupción Xeral de Corte (IGC)

Este interruptor permite a desconexión total da súa instalación en caso necesario. Tamén realiza a función de protección da súa instalación, de forma que nunca se supere a potencia máxima admisible da súa instalación.

3

Interrupción Diferencial (ID)

É o elemento de protección máis importante do Cadro de mando e Protección, pois protexe as persoas de calquera accidente eléctrico. O interruptor diferencial desconecta a súa instalación cando detecta unha derivación nalgún aparato electrodoméstico ou nalgún punto da instalación. En vivendas, estes interruptores diferenciais, deben ser de alta sensibilidade (30 mA).

4

Pequeños interruptores magnetotérmicos (PIA)

Toda instalación eléctrica está formada por varios circuitos (iluminación, forza, cociña, etc...) e cada un destes circuitos deben de estar protexidos por sobrecargas e cortocircuitos por un interruptor magnetotérmico, de acordo coa capacidade de cada un dos circuitos interiores.

XENERA le recomienda:

Se ten que realizar un novo contrato de subministración, modifique ou substitúa o seu Cadro de Mando e Protección de acordo coa lexislación vixente para asegurar a súa instalación doméstica ante riscos eléctricos. Así velará pola súa seguridade e a dos seus familiares.

Instale un interruptor Diferencial de 30 mA. De suficiente sensibilidade para evitar cortes na subministración da súa instalación (en caso dun funcionamento inadecuado dalgún dos electrodomésticos)

Lexislación

As normas e condicións que deben reunir as instalacións eléctricas de Baixa Tensión foron definidas polo Ministerio de Industria e Enerxía e publicado no Real Decreto 842/2002, e están reunidas no [Regulamento Electrotécnico de Baixa Tensión](#).

XENERA
COMPAÑÍA ELÉCTRICA